

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

• مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نمایر: ۸۸۷۶۱۷۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشتریان: ۸۸۷۶۸۸۰۰

• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۱۳۲ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام جم

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارندة گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷۰ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

امام‌های ۴!

حسد کارهای خوب را از بین می‌برد و دروغ دشمنی می‌آورد.

بخارا، نوار، ج ۶۹، ص ۲۰۰

وحید رهبانی با «کلینیک رویا» در سیما

سریال «کلینیک رویا» به کارگردانی سجاد مهرگان و تهیه‌کنندگی علی اکبر تحویلان به‌زودی روی آنتن تلویزیون می‌رود. قصه این سریال از دهه ۵۰ شروع شده و در سال ۱۴۰۳ پایان می‌یابد. وحید رهبانی، نیلوفر رجایی فر، محمد نادری، معصومه کریمی، رامین ناصر نصیر، امیر کرپلاچی زاده، نیلوفر پارسا، بابک افرا، جواد جوادجوی، امیر غفارمنش، شهرام شکیا و... از بازیگران این سریال هستند. سریال «کلینیک رویا» محصول مؤسسه فرهنگی هنری اندیشه شهید آوینی است. **اویستا**

مراسم یادبود چهلمین روز درگذشت حمید هیراد

مراسم یادبود چهلمین روز درگذشت حمید هیراد، خواننده موسیقی پاپ، پنجشنبه سوم اردیبهشت ساعت ۱۰ صبح در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) برگزار خواهد شد. هیراد پس از تحمل سال‌ها بیماری سرطان پنجشنبه ۲۱ اسفند در تهران درگذشت و صبح روز جمعه ۲۲ اسفند در قطعه هنرمندان به خاک سپرده شد. اولین ترانه او با همراهی گروه «پازل بند» در کنار علی رهبری و آرتین بهاری ۱۵ اسفند ۱۳۹۵ با نام «بی‌تاب» منتشر شد. از معروف‌ترین آثار او می‌توان به «شوخی مگه»، «نیمه جاتم»، «ای وای» و... اشاره کرد. **اویستا**

مجید صالحی در «تاکسیدرمی» محمد پایدار

فیلم سینمایی «تاکسیدرمی» اولین ساخته بلند محمد پایدار به تهیه‌کنندگی سجاد جواد موحّد، از چهارشنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۵ اکران خود را در سینماهای سراسر کشور آغاز می‌کند. مجید صالحی، حسن معجونی، هادی کاظمی، بیژن بنفشه‌خواه و... بازیگران این اثر سینمایی را تشکیل می‌دهند. «تاکسیدرمی» فیلمی کمدی فانتری محصول ۱۴۰۳ است و در جشنواره چهل و سوم فیلم فجر در چهار رشته نامزد شد ولی هیچ جایزه‌ای دریافت نکرد. **امهر**

در مقطع مهمی از تاریخ کشور برای فیلمسازی هستیم

ما در جنگ ۱۲ روزه تجربه داشتیم و با حجم خوبی از فیلم‌های کوتاه کمتر از پنج دقیقه مواجه شدیم که از بین آنها حدود ۳۴ فیلم خیلی خوب به‌دست آمد. در جنگ رمضان فراخوان دوم پویش را منتشر کردیم. فکرمی‌کنم این پویش‌ها و تلاش فیلمسازان به یک بانک فیلم منجر می‌شود تا بچه‌هایی که اثر تولید کرده‌اند، هم کارهایشان مورد ارزیابی قرار گیرد و هم دیده شود. امیدوارم این اتفاق در پویش دوم با توجه به اینکه تعداد روزهای جنگ و ابعاد آن بیشتر بود، شکل گسترده‌تری پیدا کند و آثار بهتری داشته باشیم. تداوم این کار باعث می‌شود یک جریحه وارزش افزوده در سینما شکل بگیرد و اینکه آمادگی داریم تا با پلتفرم‌ها و بخصوص صداوسیما در نمایش فیلم‌های کوتاه پویش «وطن به روایت من» همکاری داشته باشیم.

گزیده‌ای از صحبت‌های منتشر شده بهروز شعبی، مدیرعامل انجمن سینمای جوانان ایران در اویستا

دبیر مسابقه عکاسی «قابی برای وطن» در گفت‌وگو با «ایران»:

هدف ما روایت انسجام و وحدت ملی بود

ویژگی مهم

رویداد «قابی

برای وطن»

نشان دادن

استقامت و

شجاعت ملت

ایران است؛

ملتی که زیر

بیماران و

خطر و در

شرایط جنگی

هر شب

در میدان

حضور دارند

و نمی‌توان

آن را با هیچ

رویدادی در

جهان تطبیق

داد

حلقه دفاع ملی را تشکیل دادند.

او از دیگر اهداف برگزاری مسابقه عکاسی «قابی برای وطن» را انعکاس جهانی و ثبت تاریخ معاصر بیان کرد و افزود: «بخشی از تاریخ کشور در این حضور و تجمعات رقم می‌خورد، مردم از اقشار و سنین مختلف با شرایط فیزیکی خاص هر شب در میدان حضور دارند و با زیست‌شبهانه متفاوت در شهرها، روستاها و کلانشهرها روبه‌رو هستیم. بسیاری از اتفاقات در تجمعات رویدادهای فرهنگی و هنری خودجوش است که نمی‌توان از ثبت و ضبط آن بی‌تفاوت گذشت.»

دبیر مسابقه عکاسی «قابی برای وطن» در پاسخ به این سؤال که آیا شرکت‌کنندگان در این مسابقه شرایط و ویژگی‌های خاصی آسبیده‌ها را نمی‌پذیریم و فقط عکاسی باید در سه محور حضور مردم در میادین و

تجمعات وطن دوستانه، تشییع بیکر شهدا و برنامه‌های فرهنگی و هنری که توسط فرهنگسراها، مراکز فرهنگی و هنری نهادها و مساجد برگزار شود، باشد. همچنین ترجیح این است که عکس‌ها با موبایل گرفته شود چون موضوع استنادی است و عکس بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرد و فقط در ترکیب ورود آثار تقسیم بندی عکاسان حرفه‌ای و آماتور انجام می‌شود.

او درباره جوایز و برنامه‌هایی که قرار است بعد از جمع‌آوری آثار انجام شود، توضیح داد: «کارها به صورت سه تا تک عکس و ۱۰ مجموعه عکس پذیرفته می‌شود. نمایشگاه و کتاب از آثار مسابقه عکاسی «قابی برای وطن» پیش‌بینی شده است و اختتامیه مفصلی خواهد داشت، جوایز نیز به نفر اول ۱۰ میلیون، نفر دوم ۸ میلیون و نفر سوم ۵ میلیون تومان تعلق می‌گیرد و شایسته تقدیرها هم ۱۰ نفر با جوایز دو میلیون تومانی است.» دبیر مسابقه عکاسی «قابی برای وطن» از ارسال ۵ هزار عکس به دبیرخانه مسابقه خبر داد و گفت: «آمار به صورت لحظه‌ای بالا می‌رود و کیفیت عکس در این مسابقه مهم است به طوری که در فراخوان کاربندی و وضوح عکس مورد تأکید قرار گرفته که عکس باید مستند باشد نه دستکاری و کلاژ و با آن انسجام و وحدت ملی نشان داده می‌شود.»

او بخش دیگری از اهداف این مسابقه را انعکاس نگاه هنرمندان دانست و گفت: «هنرمندان عکاس زیادی در این مسابقه شرکت کردند که عکس‌هایشان با عکاسان آماتور متفاوت است؛ عکس‌هایی که از لحاظ معنی هزاران عکس را در خود جای داده است.»

تدین درباره نحوه داوری و مهلت ارسال آثار گفت: «مهلت ارسال آثار تا ۳۱ اردیبهشت است و بعد از آن یک ماه کار داوری صورت می‌گیرد. داوران از استادان و دوره‌های مطرح عکاسی هستند مثل استاد مریم حسینی، جواد پورسعید، حسین ساکی و رئیس هیات

داوران دکتر پژمان دادخواه.»

او رویدادی بسیار باشکوه و با عظمت در تاریخ فرهنگ و هنر ایران است که از لحاظ آمار بالای ارسال آثار در مدت کوتاه فراخوان بی‌نظیر است. ویژگی مهم این رویداد نشان دادن استقامت و شجاعت ملت ایران است؛ ملتی که زیر بیماران و خطر و در شرایط جنگی هر شب در میدان حضور دارند و نمی‌توان آن را با هیچ رویدادی در جهان تطبیق داد. نشان دادن این حمایت ملی بسیار ارزشمند است و منظره‌ای را نشان می‌دهد که فقط با عکس قابل بیان است.

او درباره اینکه چرا این رویداد شکل جشنواره‌ای ندارد، گفت: «این شکوه حضور نوعی جشن افتخار و شادی است اما ما سوگوار از دست دادن رهبر شهیدمان، دانش‌آموزان بی‌گناه میناب و غیر نظامیان هستیم که در حملات وحشیانه اسرائیل و آمریکا آنها را دست دادیم.»

در وضعیت‌های پیچیده اخلاقی و اجتماعی گیر افتاده‌اند. به همین دلیل، حضور فیلمسازان ایرانی در این جشنواره از یک خبر ساده فراتر می‌رود و در امتداد پیوندی زنده میان سینمای ایران و این جغرافیا قرار می‌گیرد.

سالن‌ها، لابی‌ها، فاصله‌ها

بخشی از هویت جشنواره فیلم استانبول در فضاهای میان‌فیلمی شکل گرفت. در لابی‌ها، راهروها، محوطه بیرونی سالن‌ها، کافه‌های نزدیک و حتی مسیریهای مترو و گشتی، به جشنواره‌ای مثل استانبول، فیلم بعد از پایان نمایش هم در ذهن تماشاگرانامه پیدا می‌کند. این امتداد را می‌شود در حرف زدن‌ها، در سکوت‌ها، در بحث‌های کوتاه و بلند، در مقایسه کردن‌ها و در مکتب‌های میان دو سانس دید.

همین ویژگی باعث می‌شد حال و هوای جشنواره حافظه‌های خیر افتتاحیه و تشریفات می‌گذرند. از نیمه به بعد، چهره واقعی جشنواره بیشتر آشکار می‌شود؛ وقتی تماشاگران برنامه خودشان را پیدا کرده‌اند، فیلم‌های بحث‌برانگیزتر دهان‌به‌دهان می‌چرخند و شهر حضور جشنواره را جدی‌تر حس می‌کنند. امسال هم همین وضعیت دیده می‌شد. برنامه رسمی و گزارش‌های منتشر شده نشان می‌دهند که نمایش‌ها با همان گستردگی ادامه دارند و رویدادهای جانبی نیز در کنار اکران‌ها در جریان هستند.

کلاسیک‌ها

بخش کلاسیک‌ها در این دوره با نمایش نسخه مرمت شده «**Acı Hayat**» از متین ارکسان، جایگاه مهمی در برنامه پیدا کرد. بازگرداندن چنین فیلمی به پرده، به حافظه جشنواره و حافظه سینما جان تازه‌ای داد. «**Acı Hayat**» در کنار دیگر آثار کلاسیک این بخش، یادآور سنتی است که سینمای امروز ترکیه و بخشی از سینمای منطقه از دل آن بیرون آمده است. در شهری مثل استانبول که خودش بر لایه‌های تاریخی بنا شده، چنین انتخابی بافت فرهنگی شهر را بازتاب می‌دهد.

چهل

وپنجمین

جشنواره فیلم

استانبول

تصویری

از جهانی

خسته،

پرتنش و

چندپاره ارائه

داد؛ جهانی

که همچنان

به روایت نیاز

دارد

آنچه حذف شده و بحثی که مانده

در کنار امتیازهای امسال، یکی از بحث‌های پیرامون جشنواره به ادامه غیبت بخش «**Nerdesin Aşkım**» مربوط می‌شد که برای دومین سال پیاپی در برنامه حضور نداشت. این حذف با واکنش‌هایی همراه بود و برای بخشی از مخاطبان و فعالان فرهنگی پرسش‌برانگیز ماند. جشنواره فیلم استانبول هم مثل بخش‌های مخاطبان و فعالان این منطقه، از فشارهای بیرونی و محدودیت‌های فرهنگی جدا نیست. همین مسأله باعث شد حذف این بخش به موضوعی بحث‌برانگیز تبدیل شود.

استانبول، به‌مثابه شخصیت

یکی از دلایلی که جشنواره فیلم استانبول هنوز جذابیت خود را حفظ کرده، نسبت زنده‌اش با خود شهر است. جشنواره در اینجا به مکانش وابسته است. استانبول شهری است که از قدیم محل عبور، انباشت و برخورد بوده؛ شهری میان چند روز، وقتی از یک سالن بیرون می‌آیی و دوباره وارد خیابان می‌شوی، فیلم هنوز تمام نشده است. استانبول، با شتاب و ازدحام و خستگی و زیبایی‌اش، همان حس را ادامه می‌دهد. جشنواره امسال هم در میانه راه، بیش از هر چیز به تجربه‌ای از همزیستی تصویر و زیست شایسته دارد.

چهل‌وپنجمین جشنواره فیلم استانبول نشان داد همچنان رویدادی زنده و قابل اعتناست. کیفیت برنامه‌ریزی، تنوع بخش‌ها، پیوند با شهر، جدی گرفتن بخش صنعتی و حضور فیلمسازان ایرانی، از محورهای مهم این دوره بودند. این حضور برای مخاطب ایرانی نیز معنا دارد و یادآوری می‌کند که سینمای ایران، با همه چالش‌ها، در گفت‌وگوی جدی سینمای جهانی حضور دارد. جشنواره امسال تصویری از جهانی خسته، پرتنش و چندپاره ارائه داد؛ جهانی که همچنان به روایت نیاز دارد. استانبول در این دوره، چنین فضایی را برای سینما فراهم کرد؛ شهری که پرده‌هایش برای چند روز در امتداد خیابان‌هایش نفس کشید.

پیشخوان فرهنگی

۳ نمایش در مجموعه تئاتر شهر

سه نمایش «زندانی خیابان دوم» به کارگردانی سید جواد روشن، «کاتگوری ژاپنی» به کارگردانی مسعود میرطاهری و «بیست و چهار» به کارگردانی علی حیدری طی روزهای سوم تا ششم اردیبهشت ماه آغازگر فعالیت‌های اجرایی تئاتر شهر طی سال جدید در تالار قشقایی، تالار سایه و کارگاه نمایش این مجموعه خواهند بود.

نمایش «زندانی خیابان دوم» به نویسندگی نیل سایمون، ترجمه شهرام زرگر و بازی (به ترتیب ورود) خیام وقار کاشانی، الهه شه‌پرست و وحید نفر از روز سوم اردیبهشت ساعت ۱۹:۳۰ با مدت زمان ۸۰ دقیقه و قیمت بلیت ۳۰۰ هزار تومان در تالار قشقایی روی صحنه می‌رود.

«بیست و چهار» هم عنوان دیگر نمایش تئاتر شهر است که از روز چهارم اردیبهشت ماه به نویسندگی و کارگردانی علی حیدری و بازی امیر جواد، رومیلا بختیاری، مرتضی یعقوب‌پور، علیرضا بهرامی، محمدعلی سهامی، محمدعلی تقی‌زاده، امیرمحمد ملکی و حسین شکاری ساعت ۱۹:۳۰ با مدت زمان ۷۰ دقیقه و قیمت بلیت ۲۰۰ هزار تومان در کارگاه نمایش این مجموعه اجرای خود را آغاز می‌کند.

«کاتگوری ژاپنی» به نویسندگی علیرضا آرا، پوپک رحیمی و ژان میشل ربب و کارگردانی مسعود میرطاهری هم از روز ششم اردیبهشت ماه ساعت ۲۰:۱۵ با مدت زمان ۷۰ دقیقه و قیمت بلیت ۲۵۰ هزار تومان پذیرای مخاطبان تئاتر است.

فعالیت نوفل لوشالو با ۲ نمایش

عمارت نوفل لوشالو هم فعالیت خود در سال ۱۴۰۵ با دو نمایش از اردیبهشت ماه آغاز می‌کند و نمایش‌های «سلول» و «باخ» از اردیبهشت روی صحنه می‌روند. «سلول» به نویسندگی پوریا گلستانی و محسن زرآبادی پور و کارگردانی محسن زرآبادی پور و تهیه‌کنندگی داود نامور سال ۱۴۰۴ آماده نمایش شد. وحید نفر، حسین میرزاییان، حمید عرب، بردیا دیانت، ارشیا شریعتی، شادی احدی فر، محسن بیده، محمدرضا بهشتیان، محسن زرآبادی پور، فرشید بختیاری و اقلیما جهانگیر با بازیگران آن هستند.

«باخ» به نویسندگی و کارگردانی بهزاد عبدی به تهیه‌کنندگی علی شاهانی هم در زمستان ۱۴۰۴ برای اولین بار اجرا شد. رضا جهانی، علیرضا داری، بهزاد عبدی، حسین میرزاییان و بهناز نادری بازیگرانی هستند که در این نمایش ایفای نقش می‌کنند.

«خط وطن» در برج آزادی

نمایشگاه خوشنویسی «خط وطن» با تمرکز بر مفهوم «ایران» از آثار کاوه تیموری، توسط بنیاد رودکی، امروز سه‌شنبه اول اردیبهشت‌ماه ساعت ۱۶ در مجموعه فرهنگی هنری برج آزادی افتتاح می‌شود. این نمایشگاه شامل مجموعه‌ای از آثار کاوه تیموری است که با محوریت «ایران»، در تالار آینه و اقوام به نمایش درمی‌آید. در این آثار، «ایران» نه صرفاً یک واژه، بلکه مفهومی هویتی و عاطفی است که در قالب‌های متنوع خوشنویسی بازآفرینی شده و جلوه‌ای از پیوند عمیق انسان با سرزمین مادری را به تصویر می‌کشد. در کنار این نمایشگاه، برنامه‌های جنبی متعددی نیز با محوریت گرمیاداشت یاد و نام دانش‌آموزان شهید میناب برگزار می‌شود. برپایی هشت غرفه و چیدمان‌های مفهومی در فضای گالری، از جمله این بخش‌هاست که با بیانی نمادین، پیوند «ایران» با ایثار و معصومیت کودکان این سرزمین را روایت می‌کند. همچنین اجرای پرفورم‌های هنری، برگزاری ورکشاپ «کلاس آخر» با حضور هنرمندان هنرهای تجسمی و اجرای سوگ محلی با الهام از آیین‌های بومی جنوب کشور از دیگر بخش‌های این رویداد است که در تعامل با نمایشگاه، تجربه‌ای چندوجهی برای مخاطبان فراهم می‌آورد.

گفت‌وگو

سعیده احسانی‌راد

گروه فرهنگی

معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری مرکز فرهنگی هنری دارالفنون، مسابقه عکاسی «قابی برای وطن» را به منظور آنچه «ثبت حماسه تاریخی حضور وحدت‌آفرین ملت پرافتخار ایران در تکمیل حلقه دفاع ملی از میهن اسلامی در مقابل حملات وحشیانه آمریکایی-صهیونی» خوانده شده است، برگزار می‌کند.

محمد مهدی تدین موعاری، دبیر مسابقه عکاسی «قابی برای وطن» و مدیر مؤسسه فرهنگی هنری دارالفنون در گفت‌وگو با «ایران» درباره جزئیات این مسابقه عکاسی بیان کرد: «دبیرخانه این رویداد در مرکز فرهنگی هنری دارالفنون که از مؤسسات تابعه وزارت فرهنگ

و ارشاد اسلامی و متولی برگزاری رویدادهای سینمایی و عکاسی است، مستقر شده است. این مسابقه عکاسی به مثابه یک پویش ملی بوده و هدفش ثبت جلوه‌های انسجام و وحدت ملی در شرایط جنگی است.»

او ادامه داد: «حضور پرافتخار مردم در شب‌ها و در میدان و تشییع شهدا و وحدت بخش و وحدت‌آفرین است. ثبت و انعکاس این غرور ملی از کارهای بزرگ فرهنگی به شمار می‌رود؛ در حقیقت اقدامی در تثبیت حلقه دفاعی است.»

او استقبال از این مسابقه را فوق‌العاده دانست و گفت: «در این ۲۰ روزی که فراخوان مسابقه عکاسی «قابی برای وطن» منتشر شده است، روزانه به‌طور مستمر بیش از ۱۰۰ اثر دریافت می‌کنیم؛ این استقبال هم از طرف عکاسان است و هم از سوی مردم از استان‌ها و شهرهای مختلف. تدین خاطرنشان کرد: «این مسابقه مقدمه‌ای است تا تبدیل به یک رویداد جهانی شود و این وحدت ملی را به جهانیان نشان دهد که ملت ایران متحدانه پشت کشورشان بوده و ملتی با بصیرت و موقعیت‌شناس هستند که

نگاهی به چهل و پنجمین دوره جشنواره فیلم استانبول

پرده‌هایی در میانه شهر

رویدادی که می‌خواهد به حال و هوای جهان امروز نزدیک شود. در انتخاب‌های این دوره، تصویری از جهانی دیده می‌شود که بی‌ثباتی در آن به بخش آشنای زندگی روزمره تبدیل شده است. این حس در بسیاری از فیلم‌های امسال حضور دارد: در قصه‌های مهاجرت، در تنهایی‌های ممتد، در روابطی که زیر فشار بیرون فرسوده می‌شوند، در آدم‌هایی که با حافظه‌شان درگیرند و در روایت‌هایی که با نزدیک پیش می‌روند. افتتاحیه جشنواره با «سه وداع» ساخته ایزابل کویشت برگزار شد؛ فیلمی که برای شب آغاز انتخابی مناسب و آبرومند بود. هویت هر جشنواره اما بیشتر در چشمت کلی برنامه آشکار می‌شود. آنچه امسال در جشنواره استانبول دیده می‌شد، نزدیکی آن به التهاب زمانه خودش است. نوعی خستگی تاریخی، اضطراب اجتماعی و فرسودگی عاطفی در بخش مهمی از فیلم‌ها جریان دارد. انگار سینما هم در همین اقلیم نارام نفس می‌کشد.

گزارش

ملیکا نصیری

روزنامه‌نگار

چهل و پنجمین دوره جشنواره فیلم استانبول روز پیش به کار خود پایان داد. این جشنواره با ۱۲۷ فیلم بلند و ۱۳ فیلم کوتاه، استانبول را بار دیگر به محل تلاقی سلیقه‌ها، نسل‌ها و جغرافیای مختلف سینمایی تبدیل کرد. البته حال و هوای جشنواره امسال متأثر از ناآرامی منطقه بود، با این حال حضور فیلمسازان ایرانی در این میان، یکی از نکات مهم این جشنواره را رقم زد. در این گزارش به روایت‌های این جشنواره می‌پردازیم.

ریتیم شهر، ریتیم جشنواره

چهل و پنجمین دوره جشنواره فیلم استانبول را می‌توان از چند زاویه دید: به عنوان برنامه‌ای پرچشم و بین‌المللی، به عنوان نشانه‌ای از وضعیت امروز سینمای ترکیه و به عنوان

جشنواره و اکنون جهان

در رقابت لاله طلایی، امسال ۱۵ فیلم بلند حضور داشتند: آثاری از سینماگران ترکیه و